

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Jesus & Maria non imitati sunt, sed reformârunt Adam & Evam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

rum omnium maxima est, quòd hæc eclypa omnia sint deformata, sed Archetypa conservant semper perfectionem suam prorsus integram.

JESUS & MARIA non sunt eclypa, sed Archetypa ad imitandum.

Venite divina Archetypa ostendite vos mundo in plenitudine temporum, conspicienda exhibete vos in medio hominum, ut dum vos aspiciunt, reformate possint, quòd destructum est in totâ naturâ humanâ. Ipsi ergò non veniunt, ut similes fiant cunctis filijs Adæ, sed ut omnes filij Adæ similes sese efficiant ipsis. Non veniunt, ut involvantur peccato totius naturæ, sed ut à peccato exsolvant totam naturam.

Absque divinis hæc Archetypa nunquam aliquid reparatum fuisset, nec restitutum bono ordini; Et si ipsimet deformati fuissent aliquo peccato, sicut omnes alij, quomodo servire potuissent velut Exemplaria ad ipsos reformandos. Sed admiranda hæc sunt divina Sapientie consilia, & misericordie ipsius liberalitas in executione æternorum decretorum Dei, quæ clarè ostendant, quâ ratione Sanctissima Virgo omnino particeps non fuerit peccati originalis, sicut cæteri homines.

An benè capis, quòd dico?

ARGUMENTUM.

JESUS & MARIA non imitati sunt, sed reformarunt Adam & Evam.

ARTICULUS II.

Antitheses & comparationes notabiles.

Sæpè fiunt comparationes, sæpè etiam fiunt antitheses JESU & MARIE cum Adam & Eva. Unus probat, quòd multum habeant conformitatis, alter probat, quòd multum habeant oppositionis; Et ambo procul dubio, non absque ratione. Siquidem necesse est inter ipsos intercedere aliquam similitudinem, eòquod se habeant velut Archetypa & Eclypa; & impossibile quoque est, quia maxima inter ipsos intercedat oppositio,

eòquod se habeant velut Archetypa perfectissima ex unâ, & ex alterâ parte velut Eclypa turpissima, feedissima. Maxima erat similitudo, quando conveniebant in naturâ & in gratiâ; & oppositio facta est summa, quando Adam & Eva perdiderunt gratiam, dum ipsa remansit in JESU & MARIA in suâ plenitudine.

Ad restituendum primam Conformitatem inter Archetypon & Eclypon, removenda est oppositio, quæ tollit illam, & ad removendam

Quomodo
Jesús C
stus, re
meti de
ctus no
naturæ
plicand
illi.

vendam hanc oppositionem oportet tollere peccatum & reddere gratiam. Sed quis potest hoc facere, nisi Archetypum ipsum, quod possidet illam ceu sibi propriam, quodque solum illam dare potest, si vult, vel illam negare, prout placuerit ipsi? Siquidem impossibile est eotypis, quæ hanc pulchritudinem perdidit, resumere illam ex semetipsis; Sed possibile etiam non est Archetypo hanc illis reddere pulchritudinem, si se illis non applicet, ut illa juxta sui similitudinem reformet. Ut sigillum reformet lineamenta, quæ deleta sunt in cerâ, oportet, ut applicet se illi, seque immittat ac infuset in materiam illam difformem, sed non, ut ipsius assumat difformitatem, sed ut illam tollat; non ut illi sese assimilet, sed potius ut illam similem sibi reddat; & si in tantum non condescendat, ut in ipsius se immittat defectus, nunquam communicabit illi suam perfectionem, nec suam pulchritudinem.

JESUS & MARIA Archetypa omnis Sanctitatis, eo nomine veniunt in mundum, ut quærant Adam & Evam ad imprimendum illis denuò lineamenta similitudinis Dei, arctissime applicando se illis. Quam admirabilis condescendètia & bonitas JESU Christi, quem S. Paulus nuncupat sigillum, sive characterem similitudinis divini Patris sui; dum immitti & profus im-

mergi vult in difformem & deformatam hanc materiam; dum insinuare se vult in abyssum omnium miseriarum humanarum, eòusque, ut assumere & portare manifestè velit similitudinem peccatoris: *In Rom. 8. similitudinem Carnis peccati*; vult accipi & tractari, ac si reipsa talis esset, contemni, persecutionem pati, puniri, condemnari ad mortem. Quid est hoc sanctitas infinita, pulchritudo æterna! Majestas adoranda! ad quantum humiliationis excessum redigis teipsum? Verum oportet, ut sigillum se immittat cum omnibus speciosis, quæ gestat in sinu suo, lineamentis in materiam difformem & deturpatam, non ut deformatetur ab ipsius turpitudine & deformitate, sed ut suæ ipsi imprimat lineamenta pulchritudinis, similitudinisque.

Grates immortales, ô JESU! quod ita immergere te volueris in medias meas misérias, ut relinqueres ibi lineamenta divinæ tuæ similitudinis? Grates æternas, quod meam non abhorrueris turpitudinem, eòusque amplexus illam, ut haberi volueris similis mihi peccator; palàm enim dicebatur: *Sci. Joann. 9. mus, quia hic homo peccator est*, quamvis infinita ratione alienus fueris à peccato, ut desinerem ego reipsa peccator esse, etiamsi hujus nunquam non circumferam notas & indicia! Grates perpetuas, ô amabilis mi Redemptor, quod non contentus attulisse ingens hoc beneficium

Quomodo
Jesús Christi,
reformat
meos defectus
naturæ, applicando se
illi.

In Rom. 8. sigillum portans lineamenta similitudinis Dei. Partis sui, quam nobis vult imprimere.

Magus: bo-
nitatis ex-
cessus JESU
Christi er-
ga nos.

beneficium mundo, tanta sis erga me
bonitatis, ut mihi metipsum applicare
& immergere te velis, misero in-
quam mihi in particulari, & qui-
dem in intima insinuare te mei ip-
sius penetralia, dum non dedigna-
ris tam frequentatis vicibus totus
integer intrare in me per Sanctam
Communionem, ad imprimen-
dum mihi profundius divinæ tuæ
lineamenta similitudinis. O divi-
ne character pulchritudinis & san-
ctitatis infinitæ Dei! quanta im-
primeres animæ meæ prodigia, si
tam dura non esset, tuæque boni-
tatis opposita consilijs! Itane ed-
usque mihi immergis te, ut inti-
mior mihi sis, quam ipse sim mihi;
teque tam integrè immittis in me,
ut imprimas mihi omnia, quæ sunt
in te, nihilque in te sit, quod non
impendat se mihi! O ingratum
me & insensatum, quod vicissim
me totum, ex toto non consecrem
tibi! ô quando id erit, ô mi totus
amabilis JESU, ut dicere tibi pos-
sim in veritate, quod olim tibi di-
xit S. Augustinus: *Cum adhafero
tibi ex omni me; ita ut nihil sit
in me, quod non unice figatur &
hæreat in te.*

S. August.

Eximius hic affectus, quo pius
noster Viator ferebatur in Filium,
videbatur induxisse ipsi oblivio-
nem Matris; sed Artemisia, cu-
jus præcipuum erat votum au-
scultare loquentem de ipsâ, nec
tamen ex reverentiâ interpellare
ipsum veller, revocavit ipsum,

monstrando ei parvulam Sanctissi-
mæ Virginis imaginem, quam nun-
quam non ex devotione portabat
secum; Et ipse reversus ad pro-
positum sibi argumentum.

Non separemus, inquit San-
ctissimam Virginem à Filio suo
Unigenito, cum ipsa sit cum il-
lo, per illum aliud Archetypum
gratiæ & Sanctitatis plenum, quod
Deus misit nobis in medio tem-
porum, ad imprimendum denuo
peccatoribus suæ characteres si-
militudinis. Non magis fuit ip-
sa involuta peccato, quam ipse
Salvator mundi, eoque ipsa as-
sumere aliud non potuerit, quam
ipse. Primò, quia ipsa conce-
pta erat cum illo in aeterno de-
creto Dei, eundem ob finem,
reparanda nimirum peccata mun-
di. Secundò, quia ipsa habebat
nonnisi eundem spiritum, idem
cor, eandem intentionem, &
idem etiam negotium, ut esset
cum JESU CHRISTO salvante
mundum, id, quod fuerat Eva
cum Adam mundum perdendo.
Ne obstupescas ex hoc loquen-
di modo, explicabo me tibi de-
super tam clarè, ut, si me ca-
pias, aliter loqui non velis. In-
terim audi, quid hæc de re di-
cat D. Petrus Damiani sermone
de Annunciatione. *In ipsâ hoc
torum faciendum decernitur, ut si-
cut sine illo nil factum est, ita sine
illâ nihil reserctum est: audi quo-
que, quid ipsamet dicat Sanctæ
Brigitæ*

S. Pet. Da-
Sermon. de
Annunc.

Revelat.
I. Brigittæ
c. 15.

Brigittæ. Dolor Christi erat dolor meus, quia Cor ejus erat Cor meum; sicut enim Adam & Eva venderunt mundum pro uno pomo, sic Filius meus & ego mundum redemimus, quasi uno Corde. Revelat. c. 15.

Sanctus Ambrosius considerans primam formationem hominis observavit cum admiratione Sapientissimum consilium Dei. Non fecit is ab initio mox duas personas, non fecit nisi virum solum, & exinde feminam; Et hic vir debebat esse origo omnium hominum; Verum non est bonum ipsum esse solum: oportet formare ipsi adiutorium, aliquam consortem; unde hanc desumes? an ex eadem terrâ, unde formatus est Adam, ut ipsi fiat tantò similior? Non; Erit ex ipsomet, ut noverit, ipsam aliud esse, nisi seipsum; ipsam aliud corpus non habere, nisi suum; ipsam non esse, nisi portionem sui esse, ipsamque non esse tam aliam personam, quam se, velut eadem sua persona divisa foret in duas; sicque videant, se non esse duo, sed unicum solum & idem principium totius generis humani.

Pondera tecum, quàm arcta igitur vincula unièrint Adam cum Evâ, cum ipsa in veritate aliud non fuerit, quàm ipsissimus ipse. Ipsa erat ipsius Filia, eòquod produxerit ipsam similem sibi ex

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

propriâ suâ substantiâ; erat ipsius soror, quia ambo non habebant nisi eundem Patrem cœlestem; erat ipsius conjux, quia omnes suos progignere ipsi debebat filios, &c. Ex hoc nonne sequitur, quod, cum ambo non habuerint quasi, nisi unum idémque esse, de utroque fieri debuerit sermo eadem ratione?

Jam haud difficulter persuadebis tibi, quòd id, quod faciebat tunc Deus manibus suis, formando primum hominem, fuerit nonnisi ectypon extractum ex Archetypo. Sacra Scriptura verbis manifestis observat, quòd non fecerit, nisi quòd fuerit imitatus & contemplatus in idæis suis æternis JESUM CHRISTUM primum hominem & Exemplar omnium hominum; Et ideò, cum formaret Adam, expressè dicebat: faciamus hominem ad imaginem nostram; Et ideò etiam Tertullianus considerat Deum totum occupatum in hoc opere, velut illi, qui studiosè admodum attendunt, dum perfectè imitari volunt eximium aliquod Archetypum, quod continud aspiciunt; oculi, manus, animus, consilium, sapientia, affectio, omnia ibi occupata erant, ut nihil perfectè deesse similitudini. Totum illud, quòd lutum exprimebat, erat JESUS CHRISTUS, quem illud depingebat. Sic terra hæc formata ad imaginem JESU CHRISTI non erat nisi ectypon, cujus

R. habe-

Tertull. de Resurrect. c. 6. Recogita totum illic Deum occupatum ac deditum manu, sensu, opere, consilio, sapientiâ, providentiâ, & ipsâ imprimis affectione, quæ lineamenta ducebat; quodcunque enim limus exprimebat Christus cogitabatur homo futurus.

Adam & Eva non e-
rant nisi un-
a eadem-
que perso-
na.

Ulciremus
noam in vi-
ro & mulie-
re Corporis
esse natu-
ram, usâq;
fontem ge-
neris hu-
mani.

S. Ambros.

S. Pet. Du
Serm. de
Ananias

habere debemus Archetypon suo tempore; sed hoc eçtypon erat jam pignus vel promissio nobis illud mittendi, signatum ab ipsâ manu Dei. *Lipus ille jam tunc imaginem induens Christi futuri in carne, non tantum Dei opus erat, sed & pignus.*

Ad restauracionem humani generis sufficere poterat solus Christus, sicut omnis sufficentia nostra ex ipso est; sed bonum non erat nobis hominem esse solum; congruum magis erat, ut adesset nostræ reparacioni sexus uterque. quorum corruptioni neuter defuisset. S. Bernardus de Assumptio. B. V.

Cum igitur Deus non faceret nisi eçtypon JESU CHRISTI, quando formabat Adam, & monstraret in hac imagine, quale exemplar deberet esse; nonne dicere possum, quod producendo Evam, non fecerit nisi imaginem Sanctissimæ Virginis, quodque modus, quo utebatur formando hoc eçtypon, demonstravit nobis id, quod facturus erat ipsum producendo Archetypon & exemplar, nempe Sanctissimam Virginem. Dedita operâ conciliavit soporem Adæ, quando hanc ex ipsius costâ eduxit feminam, quia volebat, hunc tam mirabilem ipsam producendi modum ipsi esse incognitum. Quare? quia ipsa eçtypon erat Sanctissimæ Virginis, cujus Conceptio tam admirabilis est, ut cognita esse non debuerit cunctis præteritis sæculis, & nunquam perfectè futura sit, quoad tantæ punctum difficultatis decidatur à Sanctâ Ecclesiâ.

Nihilominus vide, quod sapientia Dei non fecerit nisi Virum-Deum, siquidem non fecit feminam-Deum; Et hic Vir-Deus erit solum principium salutis omni-

um peccatorum. Verum non est bonum, ipsum esse solum, adjutorio indiget & aliquâ consortem. Unde desinet illam! Deus non aliunde ipsam extrahet, sed desinet illam ex ipso JESU CHRISTO, ut verum sit, quod reipsâ aliud ipsa non sit, quam ipse ipse. JESUS & MARIA concepti in eodem sunt utero, id est, in eodem decreto Dei, inseparabiles ab invicem, eodem animati spiritu, cum non habeant, nisi idem cor, eandem mentem, eandem intentionem, destinati ad eundem finem reparacionis mundi; judica nunc, quàm arcta & fortia sint vincula inter JESUM & Mariam; ipsa ergo est illius soror, est illius sponsa, est vera illius Mater: Nonne dici possit ipsius soror, cum ambo in eodem concepti sint utero, si ita loqui mihi licet loquenti de æterno decreto Dei, in quo formati sunt ambo velut duo gemelli, quorum unus destinatus est pro altero? Nonne verum sit, quod sit ipse sponsa, eod quod filij unius sint etiam filij alterius? Vide, quomodo id ipsemet declaret in Cruce, loquens de uno clarissimorum filiorum suorum: Nonne dicit illi: Mulier ecce Filius tuus; Et discipulo; Ecce Mater tua? Tandem nonne est articulus fidei, quod sit verè propria ipsius Mater, ipsumque ex suâ producerit substantiâ? An magis arcta cogitari possint vincula?

Cum

Cur tri-
rium in
macellâ
Conceptio
nis B. Vir-
ginis tan-
parum co-
gnoscatur

Intima & admiranda vincula inter JESUM & Mariam.

Cum igitur hæc inter ambos tam arcta sint, ut ratione quâdam velut eadem res æstimari possent, quid cogitandum est de Mariâ? nisi quod cogitandum est de JESU! Non loquor de divinitate, quam JESUS possidet, quia Deus est, quâque non possidet MARIA, quia DEUS non est; sed loquor de puritate & innocentia, & de gratijs ac immunitate ab omni genere peccati: Si dicitur de JESU, quod sit innocentia & puritas ipsa; nonne dici debet de MARIA, quod innocentia ipsius tam perfecta sit, ut alicujus impuritate peccati nunquam fuerit violata? si dicitur quod JESUS sit thesaurus inexhaustus omnium gratiarum; Angelus de cælo missus ad Mariam, nonne salutavit ipsam gratiâ plenam? si dicitur, quod JESUS sit infinita ratione remotus ab omni inquinamento peccati; nonne dicendum de MARIA, quod tota sit pulchra & macula non sit in illâ? *Tota pulchra es, & macula non est in te.* Si aliquis diceret, quod tenebræ tam propè accesserint ad solem, ut occupaverint & possederint Thronum illius, nonne diceretur, ridiculam hanc esse imaginationem. Sed dicere, quod peccatum, quod magis opponitur JESU CHRISTO, quàm tenebræ lumini solis, tam propè accesserit ad ipsum, ut occupave-

rit propriam ipsius Matrem, quæ est thronus ipsius, gloria ipsius, soror ipsius, sponsa ipsius, & quodammodo alter ipse, nonne magis adhuc omni sanæ refragatur rationi! Unde venit ergo, interrogat ipsum Artemisia, quod tot ac tanti sanæ mentis viri, qui commendantur ab insigni doctrinâ, pietate, & etiam singulari erga Sanctissimam Virginem devotione, uti Sanctus Bernardus, quem nuncupari audivi charissimum Sanctissimæ Virginis alumnum, & JESU CHRISTI collataneum, eoque credatur distillasse ipsa & effudisse in labia ipsius, idem prorsus suorum lacuberum, quo nutriêrat JESUM CHRISTUM; uti similiter Sanctus Thomas, quem nunquam non & ubivis deprædicant Angelum scholarum; uti Sanctus Bonaventura, qui apud omnes audit Doctor verè Seraphicus, & plures alij summæ auctoritatis, nec minoris erga Sanctissimam Virginem reverentiæ ac devotionis: Unde venit, quod repudiaverint ipsi Immaculatam Conceptionem, & docuerint ipsam Conceptam esse in peccato? Id sanè admirandum est, respondet Viator; sed invenio hîc, uti arbitror, admirabile Consilium providentiæ Dei.

Oportebat, ut Sanctissima Virgo, cum destinata fuerit ad operandum cum JESU CHRISTO Redemptioni totius mundi, ipsi

Unde est, quod Doctores sanctissimi & devotissimi erga Beatissimam Virginem, sicut S. Bernardus, S. Thomas, S. Bonaventura repudiâsse videntur Immaculatam ipsius Conceptionem.

esset adiutorium omninò simile, *adiutorium simile sibi*, dico omninò simile, tum quoad speciem & apparentiam peccatoris, tum quoad veritatem perfectissimæ ipsius innocentia. Uterque velut sigillum, quod debebat deudò imprimere lineamenta similitudinis Dei, quæ deleverat peccatum in universâ naturâ humanâ, ita profundè immitti & immergi debebat in materiam hanc difformem, ut uterque apparet totus coopertus difformitate ipsius, & portaret speciem ac apparentiam peccatoris. JESUS CHRISTUS ipsemet nonnè statim ab initio tractari & accipi voluit, veluti obnoxius peccato originali, quando circumciscus fuit more aliorum infantium? an mirandum sit, quòd permittere voluerit hanc Sanctissimæ Matris inuri suspicionem ac notam, quasi contraxerit illud, etiamsi tam aliena fuerit ab eo per gratiam, quàm fuerit ipse per naturam? Et si ad confirmandum hanc suspicionem permisit, ut plures magni Doctores, magnique Sancti, & admirabilis hujus Matris clientes devoti, nigro obtegerent velo, candorem Immaculatæ ipsius Conceptionis: id ipsum pulcherrimum est lineamentum similitudinis cum JESU Christo; dum sicut ipse portavit in se perfectissimæ veritatem innocentia, &

probrosissimam peccati speciem & apparentiam.

Sed quia veritas dissipat quanto citius omnes falsas apparentias, sicut sol omnes nubes suam obvelantes faciem; hinc evidentè constat, & ubivis firmiter creditur, impossibile esse, quòd JESUS CHRISTUS minimo infectus fuerit peccato, quamvis assumere & in adorandâ personâ suâ portare voluerit omnium criminum peccatorum. Sic modò exploratum est magis, quàm unquam, quòd Sanctissima Virgo nunquam maculata fuerit aliquâ tæbe peccati vel originalis, vel actualis. Universalis fidelium pietas, singulari prorsus Zelo illustrare contendit gloriam & splendorem Conceptionis Immaculatæ: Ecclesia cum gaudio aspiciens filios suos æquissimis hiscè extimulari affectibus erga divinam Matrem suam, id approbat, confirmat, favoribus remunerat, quantum omninò potest: Latatur ut jubilat ex eò, instituens Festa publica & solemnia: Excidat prædicatores ad declamandum ubivis de illâ panegyres: imponit silentium ijs omnibus, qui vel verbo in contrarium se vellent opponere: aperuit thesauros suos, & munificè effundit Indulgentias plenarias, volens illecebris spirituum harum divitiarum attrahere omnes ad honorandam debi-

to re.

Infelicium
oppug-
natum
ceptio
Imma-
tatum
Sanc-
tissimam
Virginem

Remota
velo app-
et hodie
aperta
citat.

to religionis cultu Conceptionem Immaculatam velut Sanctam & Canonizatam, celebrando-festivam de illâ solemnitatem. Nonne oculos habeat magis debiles, quàm bubones & noxæ, qui veritatem non conspiciunt in tanto splendore? sed nonne habeat obrigescens cor glacie, & alienum prorsus à pietate, qui audeat illam oppugnare?

Iofelicitas oppugnantium Conceptionem Immaculatam Sanctissimæ Virginis,
Vide, quid lucentur, qui adversam amplectuntur partem; Nonne expectanda illis erunt magna præmia à JESU CHRISTO pro Exantlato labore multo, ut Sanctissimæ suæ Matri peccatricis affricarent notam, illamque noxâ coinquinarent originali, existimantes plurimum illius per hoc attolli & dilatari gloriam? An polliceri sibi possunt, singulares recepturos se favores à Virgine Sanctissima, quæ summo profectitur amore veros & fideles devotos suos, eòquod suam in hoc demonstraverit devotionem, quod maximo oneraverint ipsam probro, quo aliqua onerati & inhonorati possit creatura, conantes perluadere mundo, quod mancipium extiterit diaboli in Conceptionis suæ instanti? Nonne infallibiliter plenarias lucrabuntur indulgentias, eòquod di-

gnè celebraverint Festum Conceptionis Immaculatæ, contendendo idipsum abolere, & hanc Ecclesiam perstringendo animadversione, quod celebret Festum de mysterio, quod totum referat sit peccato? Quid tandem igitur lucentur? Nihil nisi lucrum & mærorem, dum in tuentur universum orbem suas deferere partes, ut tutatim accurrat ad honorandum Conceptionem Immaculatam; dum observant, opinionem, quæ impugnat illam, ita esse proclamatum, ut apparere amplius non audeat in publico, ut perpetui condemnata sit silentij, expectans, quoad condemnanda sit hæreseos, quando placuerit Deo inspirare Sanctæ Ecclesiæ, ut profiteatur publicè, se huic adhærere sententiæ.

Artemisia, quæ summo demulcebatur gaudio percipiens discursus tam proficuos amplificando Sanctissimæ Virginis honori, tumque propriè suæ favorabiles devotioni, quæ Immaculatam ipsius prosequabatur Conceptionem, a-vebat informari adhuc in pluribus, quæ suam augere poterant devotionem, & interrogabat ipsum.

✽ (o) ✽

R 3

ARGU.